

ZVON

ČERVENEC - SRPEN

JULY - AUGUST

2021

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Rembrandt

New York –

trochu mi připomíná nebe...

tak nějak to tam bude vypadat...

Ted' si možná ťukáte na čelo: „To snad nemyslíš vážně.“ „Antoníne, neprodělal jsi nějakou vážnou nemoc, třeba covid 19, s následky na tvůj mozek?“ Tedy to asi budu muset dobře vysvětlit. Ano, máte pravdu. V New Yorku se poslední dobou zvedla kriminalita. Dále odešlo kvůli pandemii mnoho firem. Na ulici je více bezdomovců. Člověk, aby se bál jezdit subway, protože i tam se nemůže cítit bezpečně. Ve výčtu negativních věcí bych mohl pokračovat hodně dlouho.

Ale já bych rád přece jenom zopakoval, co je v nadpisu. New York mi připomíná nebe, tak nějak to tam asi bude. Jde mně především o krásnou rozmanitost všech možných ras, národností, náboženství, kultury... Ve výčtu pozitivních věcí bych mohl pokračovat hodně dlouho. Jednou z těch rozmanitých kulturních postřehů je návštěva lidí na mších svatých ve Forest Hills. Jsou zde lidé mladí i starší – noví emigranti i emigranti jejichž kořeny sahají několik generací dozadu, kdy jejich předkové opustili Evropu nebo jiný kontinent. Lidé se silným přízvukem i lidé bez přízvuku. Lidé velmi bohatí i velmi chudí. Lidé, kteří se sem právě přistěhovali a také lidé, kteří se připravují stěhovat na stáří – nejvíce na Floridu... Jsou zde republikáni, demokraté, ale také nezávislí. Tedy jde mi především o rozmanitost, „melting pot“ chcete-li. Kolik lidí, tolik cest k Bohu. A já mám tu úžasnou úlohu na této cestě pomáhat.

Bože, moc Ti za to děkuji

**VE FOREST HILLS
NA SLAVNOST**

**SV. JANA KŘTITELE
24. ČERVNA 2021
VÁŠ FR. ANTONÍN**

příjemnou čtení

CÍRKEVNÍ OTCOVIA

Svätý Augustín

MV

Sv. Augustín (celým menom Aurelius Augustinus) patrí medzi najväčších učencov a osobnosti Cirkvi - spolu so sv. Ambrózom, pápežom sv. Gregorom I. a sv. Hieronymom patrí medzi štyroch veľkých západných cirkevných otcov. Narodil sa v roku 354 v Tagaste v severnej Afrike, vtedajšej rímskej provincii (dnešné Alžírsko). Jeho otec Patrícious bol pôvodne pohanom, iba rok pred svojou smrťou sa obrátil a dal sa pokrstiť. Matka sv. Augustína, sv. Monika, sa každý deň za svojho syna modlila a prosila Ježiša, aby mu ukázal správnu cestu. Augustín totiž prežil búrlivú mladosť, hýril a žil nemravne.

Jeho otec ho poslal na štúdiá rétoriky, gramatiky a práva. Počas štúdií sa zoznámil s dievčaťom menom Melánia, s ktorou nasledujúcich 14 rokov žili v nelegitímnom zväzku (nikdy sa nezosobášili, žili spolu „nadivoko“), z ktorého sa im narodil aj syn menom Adeodatus. Raz čítal Cicerovu knihu Hortensius, v ktorej našiel otázku, či sa všetko končí smrťou. Na základe toho začal nad tým rozmyšľať a hľadať odpoveď. Pohanské knihy ho však neuspokojili, siahol teda po kresťanských. Nepáčilo sa mu však, že Cirkev ukladala ľuďom dogmy, ktoré treba veriť. V tom čase bol rozšírený blud manicheizmus, a tak sa Augustín obrátil radšej týmto smerom, keďže tam si mohol človek robiť čo chcel (manicheizmus bol akousi zmesou náboženstiev na základe dualizmu – boja dobrého a zlého princípu, založil ho Peržan Mání). Jeho matka Monika sa medzitým stále za neho modlila.

Tu si dovoľím malú odbočku – všimnite si, ako je doba, ktorú zijeme čoraz viac podobná predkresťanskej pohanskej dobe. Platí to o morálke – či už chápanie sexuality len ako ukojenie pudov či vášni (sexuálna revolúcia ako „oslobodenie“ od „zlej“ tradičnej morálky), bez nutnosti zodpovedného a verného života v rodinnom zväzku, kde manželia – muž a žena (aj to už je žiaľ dnes potrebné špecifikovať) spolu plodia a vychovávajú deti. Platí to aj o celkovej kultúre a myslení – kto dnes úprimne hľadá odpovede na základné otázky o zmysle života a celkovo pravdu? Nepozeralme sa na všetko hlavne materialisticky a cez

to, aký to má pre nás úžitok alebo čo nám prinesie v živote úspech? Nie sme dnes dobrovoľne v akomsi duchovnom chaose, kde si radšej povieme, že pravda neexistuje alebo sa nedá spoznať, tak načo sa tým vôbec zaoberať? Populárne vyjadrenia typu „každý má svoju pravdu“ vedú k zmätku, lebo sú nezmyslom – ak si dvaja protirečia, tak logicky každý mať pravdu nemôže. Je to prezlečená duchovná lenivosť – nechce sa mi nad pravdou ani len uvažovať, ešte by som náhodou zistil, že musím niečo vo svojom živote zmeniť. Je jednoduchšie povedať, že každý má svoju pravdu – a teda tá pravda tým pádom ani neexistuje a viac sa tým nezaoberať. Popríklad si osvojiť nejaké východné náboženstvo/filozofiu, ktoré odo mňa nič nečakajú, nanajvýš aby som sa z času na čas stíšil a robil nejaké dychové cvičenia. Podobnosť dneška s pohanským svetom platí aj v spoločenskej rovine, ale k tomu sa ešte dostaneme nižšie.

V roku 375 si Augustín otvoril rečnícku školu vo svojom rodisku v Tagaste. Na jeho ďalší život mala veľký vplyv jeho matka. Na jej naliehanie skoncoval s dovtedajším životom, opustil Afriku, vybral sa do Ríma a v roku 384 prišiel do Milána. Zásadný prelom v jeho živote znamenalo stretnutie s jeho neskorším učiteľom svätým Ambrózom, milánskym biskupom. Pod vplyvom Ambrózovho učenia a zoznámením sa s listami svätého Pavla prišlo v roku 386 k Augustínovmu obráteniu. Rozjímajúc sedel v záhrade v Miláne keď počul detský hlas, ktorý vravel „Tolle! Lege!“ („Vezmi! Čítaj!“). Vtedy pred sebou zbadal knihu so spismi sv. Pavla, otvorenú na stránke s Listom apoštola Pavla Rimanom. Tu mu zrak padol na slová „Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí.“ (Rim 13, 13-14).

pokračování příště.

Všichni se ženeme za štěstím

Znáte někoho, kdo nechce být šťastný? Vy chcete být šťastní a já chci být šťastný. Váš přítel nebo přítelkyně chtějí být šťastní, váš manžel či manželka chtějí být šťastní, a máte-li děti, i ony chtějí být šťastné. Vaši přátelé chtějí být šťastní a vaši kolegové v práci a zákazníci chtějí být šťastní. Každý chce být šťastný a všichni se svým vlastním způsobem ženeme za štěstím. Začíná to už v útlém věku.

Jako děti si říkáme: „Teda, kdybych jen mohl mít támhle tu hračku, to bych byl šťastný.“ Ale pak ji dostaneme a po chvíli zjistíme, že neuspokojí naši touhu po štěstí. A tak přesuneme svou pozornost k něčemu jinému, třeba ke kolu. Říkáme si: „Jestli někdy dostanu to kolo, budu šťastný.“ Dostaneme kolo a naše touha po štěstí samozřejmě stále není uspokojena.

Mnoho vztahů už zahynulo na nereálná očekávání

Když povyrosteme a začnou být pro nás důležité vzájemné vztahy, vkládáme svou naději na štěstí do přátelství. Nyní si myslíme: „Kdyby se stala mojí nejlepší kamarádkou, byl bych navěky šťastný.“ Ale naši touhu po štěstí nelze nasytit ani tímto způsobem. Žádná osoba nemůže naplnit naši obrovskou touhu po štěstí. A není správné vkládat tuto naději do nějaké osoby. Tolik vztahů už zahynulo pod tíhou tohoto nereálného očekávání.

Ani požitky, ani úspěchy, ani peníze...

V období dospívání přesouváme svou pozornost k požitkům. Říkáme si: „Kdybych zakusil tohle potěšení nebo tamto nebo všechna najednou, pak bych byl šťastný.“ Ale požitek je ubohou náhražkou štěstí, po kterém toužíme. Je prchavý a my dychtíme po něčem, co trvá.

Naše pozornost se v rané dospělosti přesune k úspěchům. Myslíme si: „Ted' už znám odpověď. Když dokážu dosáhnout něčeho velkého, přestanu se cítit prázdný a nespokojený a budu už navěky šťastný.“ Možná dokážeme něco velkého, možná ne, v každém případě touha po štěstí, které je větší nebo hlubší, trvá dál. A v tomto bodě se většina lidí prostě cyklicky vrátí ke všem těm předchozím věcem s myšlenkou, že odpovědi na jejich neukojitelnou touhu po štěstí je víc něčeho nebo víc všeho. A tak se honí za dalšími věcmi, více penězi, zajímavějším potěšením, hledají

více „skutečných“ přátel a oslnivější úspěchy. A končí nespokojení a ptají se, co pro všechno na světě ukojí tu neuvěřitelnou touhu po štěstí. Odpověď zní, že nic.

V každém člověku je propast o velikosti Boha

Nic na světě nemůže uspokojit vaši touhu po štěstí. Důvod je velmi jednoduchý: je ve vás propast o velikosti Boha. Nemůžete ji naplnit věcmi, penězi, postavením, mocí, sexem, drogami, alkoholem, jinými lidmi, zážitky ani úspěchem. Jen Bůh ji dokáže zaplnit. Vhod'te do ní všechny peníze a všechny majetek světa a zjistíte, že je pořád prázdná a vy stále toužíte po něčem větším. Přihod'te Oscara, Pulitzera, jednu Grammy nebo dvě, deset nebo dvacet milionů dolarů a Nobelovu cenu míru a pořád se bude zdát prázdná.

Jedině Bůh dokáže vyplnit všechny naše nejhlubší touhy

Často chybně doufáme, že určití lidé či věci zaplní onu prázdnotu, ale dříve či později většina z nás zjistí, že jedině Bůh dokáže vyplnit onu propast, která představuje všechny naše nejhlubší touhy. Ta propast je větší než cokoliv, co nám život může nabídnout, ale pokud dovolíme, aby ji Bůh zaplnil, vše, co nám může život nabídnout, se zlepší.

Dychtíme po štěstí, protože jsme stvořeni pro štěstí. „Touha po Bohu je vepsána do lidského srdce, protože člověk je stvořen Bohem a pro život s Bohem v plnosti; Bůh nepřestává člověka přitahovat k sobě a jen v Bohu člověk nalezne pravdu a štěstí, jež neustále hledá“ (srov. KKC 27). Tak začíná první kapitola Katechismu katolické církve.

Co to pro vás znamená?

- Touha po Bohu je vepsána do vašeho srdce. Nelze ji vymazat.
- Jste stvořeni Bohem a pro život s Bohem v plnosti.
- Bůh vás nikdy nepřestane k sobě přitahovat.
- Pravdu a štěstí, které hledáte, naleznete jedině v Bohu.

Celý smysl a cíl vašeho bytí spočívá v Bohu. Bez něj vy a váš život ztrácíte smysl.

převzato z www.vira.cz

HOMILY for June 20, 2021

12th Sunday in Ordinary Time

Deacon Greg Kandra

When I was working at CBS News, believe it or not, the moment we just heard about in the gospels was a part of my daily life. In the offices of “60Minutes,” the executive producer Jeff Fager had hanging on his wall a print of a famous painting by Rembrandt, depicting this very scene.

A small boat is being tossed in a sea of surging waves. The disciples are panicked, screaming in fear. One of them is leaning over the side, throwing up. And Jesus is sound asleep in the back.

Jeff told me he keeps the picture on his wall as a reminder. “That’s television,” he said. “It’s never smooth – and you have to stay calm while everyone else is screaming and throwing up.”

Yes, that’s television, all right. But that’s also life. It’s never smooth sailing. We are always facing squalls and surges, winds and rain. Sometimes, it seems we are on the verge of sinking. And, of course, part of the point behind today’s scripture readings is the importance – the necessity – of trusting in God.

Whether we realize it or not, He is as much a part of the storm as the wind and the waves.

In the first reading, God addresses Job “out of the storm” – not from out of the sky, or some place apart, but from “out of the storm.” He is in it. And he reassures Job that He, God, is in control. “Here shall your proud waves be stilled.”

And then, in Mark’s gospel, Jesus stills “the proud waves” by being in the middle of them. You’ll remember that he is asleep in the stern of the boat – that’s the back, where someone steering the vessel would sit. The disciples wake him up. And with just a word, he calms the storm – and then scolds them.

“Why are you terrified? Do you not yet have faith?”

In the early days of the church, when Mark was writing, that was a good question. Christians were being rounded up, imprisoned, executed. The barque of Peter – their little boat – was constantly in danger of going under. Jesus’ words in the midst of the storm must have given persecuted Christians reason to hold on. God was with them.

“Why are you terrified? Do you not yet have faith?”

We could ask ourselves the same question today, when we face the squalls in our own lives. Of course, that’s often when we turn to God – when we’re most desperate. Sometimes we wonder if He really hears us.

On November 10, 1975, a massive cargo ship was crossing Lake Superior in Michigan, when it hit a violent storm, and sank, with 29 men on board. A few years after it happened, the event was immortalized in the ballad: “The Wreck of the Edmund Fitzgerald.” In the middle of the song, there is a haunting lyric that asks:

**“Does anyone know
Where the love of God goes...
When the waves turn the minutes to hours?”**

When the disciples were on the Sea of Galilee, they must have wondered where for the love of God – was the love of God. But the answer is: the love of God doesn’t go. The gospel today reminds us: He is with us. Waiting for us to call on Him... to turn to him. In the middle of the storm, we are not alone.

“Why are you terrified? Do you not yet have faith?”

Have faith. That is the point I want to leave you with today. Have faith. In every season, in every kind of weather. When the water is surging, when the wind is howling, when it seems we are about to be thrown into the water... remember what happened on the Sea of Galilee.

Whatever happens, we will not be abandoned. We will not be abandoned when our lives seem lost, when friendship is scarce, when we feel unloved or unlovable. When it seems we will sink. When it seems the storm has become too much to bear.

Hold fast. Have faith.

Because the God who created the storm is the same God who gave everything for us on the cross... and who remains with us, in the Eucharist we are about to receive. We should remind ourselves every day of God’s tender mercies, of His Real Presence... and his continued presence... in every storm... and in every sunrise the morning after.

Remember what he has done. Remember what he can do.
Have faith.

Because ultimately, we are all in the same boat.

And our great comfort and great hope... is that God is in here with us.

Morava večer 24. června 2021

Dnes jsem se dozvěděl, že na Moravě přešlo přes několik vesnic opravdové tornádo. Spousta domů je zničena. Dokonce jsou velmi poničené kostely. Prosím o modlitbu za všechny postižené. Pokud můžete přispět i finančně, zde je odkaz na některé organizace, které se zapojily na pomoc a jsou věrohodné. Zde je jedna z nich – Diecézní charita Brno č.ú.: **4211325188/6800, vs: 2002**. Mimochodem z diecéze Brno pochází náš pan biskup Peter Esterka. Můžete jim pomoci, pokud máte účet v ČR, a nebo máte známé, s kterými se můžete potom vyrovnat. Velmi děkuji za jakoukoliv pomoc, ať Vám Bůh žehná. **www.dchb.charita.cz**

Msgr Sean Ogle odchází

Pastor z našeho kostela Panny Marie Karmelské v Astorii odchází po třinácti letech: Msgr Sean Ogle, který měl na starosti náš kostel, ve kterém se schází nejen anglicky mluvící komunita, ale také španělská, italská, vietnamská a naše krajanská komunita, byl jmenován „Vicar for Clergy“ a také bude mít na starosti diecézní média. Naše krajanská rodina děkuje Msgr Seanovi za všechnu starostlivost a péči. Nechť mu Bůh žehná na jeho novém, velmi zodpovědném místě.

blahopřejeme

Dodatečně blahopřejeme paní **Jiřině Kvapilové La Greca**, která oslavila **sté narozeniny** 21. května 2021. Milá paní Jiřino, ať Vám Bůh žehná a také celé Vaší rodině. Přejeme Vám hodně zdraví a pokoje.

Za krajanskou rodinu Fr. Antonín

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

27. května ve věku sedmaosmdesáti let zemřel architekt, sochař a malíř Ludvík Kolek. Rodák z Újezdu u Brna navrhl kostel v Senetářově na Blanensku, který vznikl době komunistického režimu a pro úřady byl nejprve utajený.

30. května Assisi si o víkendu připomnělo výročí prvního setkání sv. Františka a sv. Antonína, ke kterém došlo během tzv. „Rohožkové kapituly“. Jde o jednu z nejproslulejších řeholních kapitul v dějinách církve. Neobvyklý název se odvozuje ze slaměných a třtinových rohoží, na kterých shromáždění bratři spali. Během této kapituly, probíhající na jaře roku 1221, se ustálil obsah františkánské řeholi, která po věky inspirovala světce i církevní reformy.

3. června případ pákistánského katolického páru, obviněného z údajného rouhání proti islámu, po sedmi letech čekání na nejvyšší trest v cele smrti konečně dospěl ke šťastnému řešení. Shafqata Emmanuela a jeho ženu Shaguftu Kousarovou, rodiče čtyř dětí, osvobodil paňdžábský vrchní soud v Láhauru.

6. června pro Guty se tato neděle stala dnem „D“, o němž se bude ještě dlouho vypravovat. Po téměř čtyřech letech od žhářského útoku se lidem vrátil dřevěný kostelík, který na okraji obce stával již v 2. polovině 16. století. Generacemi opečovávanou památku zcela zničil úmyslně založený požár v noci z 1. na 2. srpna 2017. Zlý úmysl však nezlomil víru v jeho obnovu. Věrnou repliku původní stavby posvětil apoštolský administrátor ostravsko-opavské diecéze Mons. Martin David.

9. června jako na půvabnou Popelku, laskavou filmovou maminku, šarmantní dámu i hluboce věřící ženu budeme vzpomínat na herečku Libuši Šafránkovou. Zemřela 9. června v 68 letech.

12. června více než dva roky čekali Opavané na tento okamžik. V sobotu 12. června se znovuotevřela konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie. Slavnostní mši svatou v rekonstruovaném chrámu celebroidl apoštolský administrátor Mons. Martin David. Kostel postavený Řádem německých rytířů ve 14. století prošel generální opravou, která stála 78 milionů korun

19. června blahořečení se přiblížila skupina deseti řeholnic z kongregace sester svaté Alžběty, které v roce 1945 raději zemřely, než by byly po vůli sovětským vojákům. Vatikán dnes zveřejnil dekret o jejich mučednictví. (viz. poslední strana)

BLAHOPŘEJEME

v červenci a srpnu oslaví narozeniny: Šárka Elahi 2. července, Tonka Habek 4. července, Alexandr Dolinay 4. července, Matthew Reynolds 12. července, Anna Hlavatá 13. července, Georgia Chamberlain 14. července, Emma Wartownik 15. července, Věra Rychecká 20. července, Pavel Weirich 22. července, Kristýna Hnízdová - Giancola 28. července, Vladimír Janek 29. července.

Heda Krátká 1. srpna, Michelangelo Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka r. Králová 8. srpna, Rullie Anne Suda 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

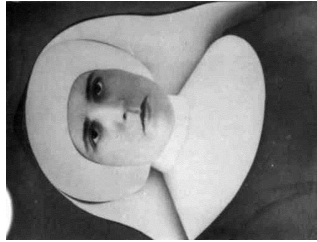
Pat a Ed Babor, Helena Otypka, Joseph A. Kocab, Elen Samek, Sarka Elahi, .

Mše svaté v Astorii nebudou 11., 18. a 25. července

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ČERVENCI A SRPNU 2021

datum	úmysl	dárce
4.7.	Za zemřelého Ladislava Salusa a celou rodinu	Elen Samek
5.7.	Za zomrelých rodičov Krupkových a Flamíkových	r. Krupkova
14.7.	Za zemřelé rodiče a bratra	man. Sádlikovi
23.7.	Za zomrelú Růženku Bunžovou	R. Krupkova
1.8.	Na poděkování za 50 let společného života	man. Jelínkovi
8.8.	Za zomrelého Štefana a Máriu Šurlakových	rod. Škrkoňova, Kováčík, Bartri
11. 8.	Za Boží ochranu a zdraví	man. Sádlikovi
15. 8.	Za zomrelého manžela Jana Samka	Elen Samek
25. 8.	Za zemřelého Františka Fialu a jeho manželku	man. Sádlikovi
29. 8.	Za zomrelých Jana a Viktoriu Kováčikových	rod. Škrkoňova, Kováčík, Bartri

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

11. května 1945, pár dnů po konci druhé světové války. Mladou řeholnici si vyhlédne voják Rudé armády. Chce ji znásilnit. Ona se vzpírá, uchopí kříž a vykřikne: Já patřím Kristu, ne vám. Voják ji záhy zastřelí. "Dramatická událost se stala ve školní budově v Sobotíně na Šumperku. Onou řeholnicí byla Maria Paschalis Jahn. Šestasedmdesát let po její smrti ji katolická církev uznala za mučednici a otevřela tak cestu k jejímu blahohřešení. Příslušný dekret v sobotu 19. června schválil papež František. Papež pověřil Kongregaci pro svatořečení, aby vyhlásila dekrety týkající se umučení Marie Paschalis Jahn a devíti jejích spolusester z Kongregace sester svaté Alžběty. Řeholnice původem ze Slezska se věnovaly péči zejména o nemocné a staré lidi. Zabity byly na různých místech v první polovině roku 1945. "Sověští vojáci byli indoktrinováni marxistickou kulturou a nepřátelský postoj k víře se projevoval i znesvěčujícími gesty. Znásilnění se stalo zbrani ponižení, bylo to zvlášť kruté násilí vůči těm, kteří nosili náboženský šat. Všichni služebníci Boží si byli vědomi násilí páchaného vojáky i nebezpečí, které jim hrozilo. Rozhodli se ale zůstat po boku pečovateli, starších lidí a nemocných, kteří nemohli uniknout," stojí v dokumentu Kongregace pro svatořečení. Maria Jahn se narodila v roce 1916 v německé rodině v obci Oberneuland, která je dnes pod názvem Górna Wies součástí Nysy. V roce 1937 vstoupila do Řádu svaté Alžběty v Nýse a o rok později byla přijata do noviciátu jako sestra Maria Paschalis. Během druhé světové války pracovala v několika komunitách svého řádu. V březnu 1945 ji s další spolusestrou poslala představená řádu na severní Moravu. Bylo to v době, kdy z německého Slezska prchalo množství obyvatel a vyprávěli o krutostech příslušníků Rudé armády. V samotném Sobotíně bylo 8. května popraveno šestnáct místních obyvatel a vypáleny jejich domy, o 10. května byla napadena a znásilněna jedna z řeholnic. O den později zemřela i Maria Jahn Paschalis. Ta se v osudné chvíli nacházela v místní škole. Podrobné svědectví o její smrti zanechal sobotinský farář Bruno Esch. "V pátek 11. května projížděl kolem jeden ruský voják na kole. Zastavil a vstoupil do budovy. Sestra M. Paschalis chtěla sejít ze schodů. Vyděšená vběhla zpět do místnosti, kde se zdržovali starší lidé, a dílem ležící na postelích. Rudoarmějce rozrazil dveře a požádal mladou sestru, aby ho následovala. Klidně řekla: 'Já patřím Kristu', a ukázala na svůj kříž na růženci. Rudoarmějce ji uchopil za paži, ona se mu však vytrhla a ukryla se za stůl," stojí ve svědectví, které v roce 2012 v článku věnovaném Marii Jahn Paschalis zveřejnil ve vlastivědném časopise Poděsní Richard Jašš. "Voják vystřelil do stropu. Když ji znovu vyzval, aby s ním šla, odpověděla rozhodně: 'Zastřelte mě, Kristus je můj ženich, jen jemu patřím!' Poklekla, vzala do ruky kříž, políbila ho a modlila se: 'Prosím všechny za odpuštění, jestli jsem jim ublížila. Můj Ježíši, dej mi sílu zemřít.' Rus vystřelil. Sestra padla dozadu a byla na místě mrtva," stojí dále ve svědectví sobotinského kněze.